

вентиляції.

Список використаних джерел

1. Дешко В., Білоус І., Максименко О. Сучасні проблеми системи опалення багатоквартирних житлових будинків. Технічні науки та технології. 2019. № 1. С. 267-277.

2. Проценко С.Б., Новицька О.С. Аналіз нових нормативних вимог до розрахунку проектного теплового навантаження систем опалення будівель. Вісник Національного університету водного господарства та природокористування. Технічні науки. 2015. Вип. 3. С. 17-24.

Рей С.М.

магістрант

ВСП «Інститут інноваційної освіти КНУБА»

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНІ ЗАСАДИ БУДІВНИЦТВА ПРОМИСЛОВОЇ БУДІВЛІ

Промислове будівництво є важливою галуззю національної економіки, яка створює основу для розвитку інших галузей, сприяє впровадженню технологічних інновацій і забезпечує нові робочі місця. В умовах глобальних змін, стрімкого розвитку технологій та зростаючих вимог до сталого розвитку, значення промислового будівництва ще більше зросло. У статті розглядаються ключові аспекти актуальності цього сектору, сучасні тенденції, виклики та можливості, що формують його розвиток.

Процес будівництва промислових споруд є складним і багатограним, вимагаючи ретельного проектування та врахування багатьох чинників. Цей процес поєднує архітектурні, інженерні, технологічні та економічні аспекти, що визначають ефективність і безпеку промислового об'єкта. У статті детально розглянуто основні етапи проектування промислових будівель, ключові вимоги та особливості, що впливають на їх реалізацію.

Організаційно-економічні засади будівництва промислових споруд визначають ефективність реалізації проектів, впливаючи на терміни виконання, вартість, якість і довговічність об'єкта. Вони є основою для планування, управління та економічного аналізу будівництва, що сприяє досягненню сталих результатів в умовах динамічних економічних змін. Організаційно-економічні засади – це комплекс заходів, методів та інструментів, що забезпечують структурований підхід до процесу будівництва, дозволяючи оптимізувати використання ресурсів і підвищити ефективність інвестицій. Вони охоплюють такі аспекти, як планування, управління ресу-

рсами, кошторисне обґрунтування, моніторинг та контроль якості робіт.

Таким чином, організаційно-економічне забезпечення будівництва промислових об'єктів є складним та багатогранним процесом, що вимагає ретельного планування, ефективного управління й контролю. Урахування всіх цих аспектів сприяє успішному виконанню проекту та досягненню поставлених цілей.

Промислові будівлі проектуються і зводяться для різних галузей промисловості, і завдяки широкому спектру технологічних процесів, що відбуваються в таких спорудах, вони мають різноманітні архітектурні та конструктивні рішення. Специфіка проектування промислових об'єктів визначається їх основною функцією, адже на відміну від цивільних і громадських будівель, де функціональні потреби людей є пріоритетними, у промислових будівлях головну роль відіграє технологічний процес виробництва.

Будівництво промислових об'єктів є складним і багатогранним процесом, що вимагає високого рівня організації, застосування передових технологій та ретельного управління ресурсами. Успіх такого проекту безпосередньо залежить від дотримання нормативних вимог, ефективного планування, контролю якості на всіх етапах будівництва, що дозволяє створювати надійні та ефективні об'єкти для сучасного виробництва.

Проектування промислових будівель передбачає врахування численних факторів, таких як призначення та розміри будівлі, можливості виробничої бази, кліматичні та гідрологічні умови, а також адаптація до можливих змін у технологічних процесах. Окрему увагу приділяють вибору несучої конструктивної схеми будівлі, що повинна забезпечити її надійність і функціональність у майбутньому.

В архітектурно-будівельній частині проекту було вибрано земельну ділянку промислового призначення, розроблені архітектурно-планувальні та конструктивні рішення. Будівля має просту конфігурацію з розмірами: довжина – 35,6 м, ширина – 12 м, висота поверху – 2,5 м, два поверхи, загальна висота будівлі – 7,5 м.

У процесі проектування було розглянуто організацію та технологію будівельного виробництва для різних груп конструкцій, таких як фундаменти, гідроізоляція, вертикальні несучі елементи, перекриття, підлоги, сходи та елементи заповнення отворів у будівельних конструкціях. Також була розроблена технологічна карта для виробництва збірних залізобетонних попередньо-напружених плит перекриття, що дозволяє оптимізувати виробництво та забезпечити високу якість будівельних конструкцій.

Список використаних джерел

1. Торкатюк В.І., Жван В.В. Вплив категорії складності промислової

будівлі на загальну кошторисну вартість її будівництва. Науковий вісник будівництва. 2014. № 4. С. 214-217.

2. Кісельов К. Ю. Принципи формування сучасних універсальних промислових будівель. Науковий вісник будівництва. 2014. № 4. С. 50-53.

Рубан Л.І.

доктор архітектури, доц.

ВСП «Інститут інноваційної освіти КНУБА»

Марунчак Б.Ю.

Мяtko М.М.

магістранти

ВСП «Інститут інноваційної освіти КНУБА»

ІСТОРИЧНІ ЗМІНИ У ПРОСТОРОВОМУ РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІЙ БАСЕЙНУ ДНІПРА ЗА ОСТАННІ СТО РОКІВ

Сучасний просторовий розвиток територій басейна Дніпра пов'язаний з розробкою конструктивної гіпотези еколого-містобудівного розвитку Придніпров'я. Дніпро є головною водною артерією країни, до басейну якої належить майже 50 % території держави.

На початку ХХ ст. довжина Дніпра у природних умовах становила 2285 км, басейн займав 531 817 км² (за іншими даними – 504 тис. км²). Це четверта за довжиною (після Волги, Дунаю та Уралу) і третя за площею басейну річка Європи (після Волги й Дунаю). В межах України Дніпро має довжину 981 км, з площею водозбору 289 тис. км² (за іншими даними – 291,4 тис. км²). В Україні знаходиться близько 58 % водозбірної площі річки [1, 2, 3].

Велика трансформація, що призвела до якісної зміни просторового планування річкового басейну Дніпра, розпочалася у 1927 році з початком будівництва першої гідроелектростанції на річищі – ДніпроГЕСу у м. Запоріжжя. За 50 років річище Дніпра було зарегульовано 6-ма водосховищами при Київській ГЕС (м. Вишгород) (1964-68 рр. будівництва), Канівській ГЕС (м. Канів) (1963-1975 рр.), Кременчуцькій ГЕС (м. Світловодськ) (1954-60 рр.), Середньодніпровській ГЕС (м. Кам'янське) (1956-64 рр.), Дніпровській ГЕС (м. Запоріжжя) (1927-32 рр.) та Каховській ГЕС (м. Нова Каховка) (1950-56 рр.), що докорінно змінило природно-гідрологічний режим річки та просторове планування територій басейну. Після створення дніпровського каскаду ГЕС довжина річки скоротилася до 2145 км, у природному стані в Україні збереглося лише 100 км річища Дніпра, водообмін сповільнився на 14-30 % тощо. Загальна площа водного дзеркала шести водосховищ – 6 979 км² і повним